

χρό, Τέσσερα δολώληρα χρόνια δέν συλλογίστηρα ούτε μιά στιγμή τό «στούντιο», γιατί είχα άρρωσθήει στη μύσσοσί μου...

Ύστερα, όταν έγινα δεκατέντε χρόνων, οι γονείς μου μ' έπληρα και κάναμε ένα ταξείδι έξη μηνών στην Εύρώπη. Τό Παρίσι τότε και τό θεάματά του μ' έκαναν άμέσως νά έπιθυήσω πάλι τόν κινηματογράφο και τήν καλύτερη κή σαρώερα μου. Μόλις γυρίσαμε λοιπόν στη Νέα Υόρκη, έπληρα τήν ίδια μέρα μιά ξαναθήρα τόν παλιό σαρω-θέτη μου, τόν μίστερ 'Εμίλ Σοτάο. Χάρησε όσο δέν φαντάζεστε όταν με είδε, μεγάλη πεία κι άποφασισμένη ν' άρρωσθώ στην όδόν, και μού ύποσχέθηκε ότι με τήν πρώτη εύκαιρία θά μού έδινε νά ύπογράφο ένα καλό συμβόλαιο. Αύτη τή φορά όμως, αντί νά ύπογράφο ένα συμβόλαιο καί τόν κινηματογράφο, ύπέγραφα ένα συμβόλαιο γιά τό θέα-τρο...

Ύστερα από ένα μήνα, ό σαρωθέτης ενός μεγάλου θεάτρον του Μπροντγουάϊ με προσέλαβε μ' έναν καλό μισθό, γιά νά παίξω στην κομωδία «Daisy Mayme».

Τό θεάτρο στην άρχή μ' άρεσε περισσότερο από τό «στούντιο». Έκει πέρα κανείς έρχόταν άμέσως σ' έπαρη μέ τό Κοινό. Κατά-δωλο άμέσως άν άρεσε ή δέν άρεσε και μπορούσε νά βοηθήσει τήν ίδια στιγμή... Η ευκαιρία μου λοιπόν σ' εκείνο τό θεάτρο του Μπροντγουάϊ σημείωσε τό βράδι της «ρεμίζας» μιά καταπληκτική έπιτυχία. Επειδή δέ ήμουν πασίγνωστη από τόν κινηματογράφο, όλες ή έφημερίδες ύποδέχτηκαν α' ελαυνετικά λόγια τήν είσοδό μου στο θεάτρο...

Στά θεάτρα του Μπροντγουάϊ έπαιξα τέσσερα χρόνια. Είχα γά-σει βέβαια τόν πρώτο ένδοξισμό μου κι άγαπούσα τόσα λιγότερο τό θεάτρο της πρόφας από τό θεάτρο της πόφας, μιά είχα κερδίσει πολλά πράγματα σέ πείρα, σ' έξάσκηση καί σέ δραματική τέχνη.

Από τό Χόλλυγουντ όστόσο δέν μού έρχόταν καμιά είδηση. Η-μουν λοιπόν άπογοητευμένη κι έτοιμη ν' άναυώ-σοι τό συμβόλαιο μου μ' εκείνο τό μεγάλο θεάτρο του Μπροντγουάϊ, όταν, έπιστρέφοντας ένα βράδι στο σπίτι, βρήκα άπάνω στην τουαλέ-τα μου ένα μεγάλο φάκελλο. Ήταν ένα συμβό-λαιο από τήν «Μετρό-Γκόλντγουίν-Μάγερ»... 'Επί τέλους! Μ' έκαλυψαν στο Χόλλυγουντ, με μισθό 1000 δολάρια τήν εβδομάδα... Ήταν μιά ανέλπιστη τύχη!...

Τό πρωί της άλλης μέρας, έγώ και ή μητέρα μου πήραμε άμέσως τό έξοδος γιά τό Χόλλυ-γουντ. Δέν μπορούσε όμως νά φαντασθήει τή χα-ρά μου, όταν είδα ότι όλος ό κόσμος εκεί πέρα θυμόταν άκόμη τή «μικρούδια Μάρτ» που είχε παί-ξει άλλως σέ τόσα φίλα και που είχε τή μυσία νά πασαλείδιτα με πλοηγές και με κριτές. Όλοι οι «αστέρες» με δέχτηκαν με μεγάλη αγάπη. Τό πρώτο φίλι που εύχρίσας τότε ήταν τό «Sun of India», με τόν Ραμόν Νεβάρα. Ό διοικητής μάλιστα «παρτινιάς» μου ένθουσάστηκε τόσο πο-λύ μ' έμένα, ώστε μ' ένώησε μ' όλες τής μεγά-λης προσωπικότητας του κινηματογράφου και με έδωσε τούς καινούργιους «αστέρες» του. Από τό-τε δέν έπαυα ούτε μιά μέρα νά «ευχίζω» διά-φορα φίλι και μιά από τής τελευταίες «επιτυχίες» κή της» που εύχρίσας με τόν Κλάρο Γκέμπελ.

Είμαι τώρα είκοσιενός έτους και είδ εύτυχισμένη με τή μητέρα μου. MATZ HBANS

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

- Η έναρτετες γυναίκες εινε καλύτερες, ύπάκουες και φροντίζουν κατά τήν άπουσία τών άνδρων τους να διατηρούν ό,τι διάθεσε ό Θεός να διατηρηται ιερό και άνεταφο: δηλαδή τήν τιμή και τήν προσωπο-τόν σούβλων των.
- Προς τής άρρωστες γυναίκες πρόκει να φέρεστε με έπιείκεια. 'Ετσι διατάζει ό Θεός.
- 'Αν μιά γυναίκα έχει μιλώσει με τόν άντρα της και φοβάται τήν όργη και τό μίσος του, τό καλύτερο που έχει να κάνει εινε να συμβιβαστή μαζί του με φίλεια και καία λόγια. Η όργη του σπι-τιού εινε τό μεγαλύτερο άγαθό.
- 'Αν ή γυναίκα σας πέσει στο άμάρτημα της άπιστίας και σας προδώσει, καλύτερες τέσσαρες συγγενείς σας ός μορτωθεί. Κι αν σπύ-λι μαρτυρήσουν έναντιον της γυναίκας σας, τότε χωρίστε τήν, δι-ωλάστε τής και τήν προίκα της. 'Αν όμως ύπάχει και τό έλαός στο έλαφροτιμό, ή άμειβεται για τήν πράξη της, τότε συγχωρήστε τήν. Η συγχωρήση εινε όδός θεϊκό.
- Σ' όλες τής φιλωνετικές σας και πρό πάντων σ' εκείνες οι τή γυναίκα σας, καταφεύγετε πάντοτε στο συμβιβασμό. Αύτος εινε ό μόνος δρόμος, που οδηγεί κατ' εύθειαν στο Θεό, ό δρόμος της φρο-νήσεως, που εινε παράλληλος προς τό δρόμο του δικαίου.

('Από τό «Κοράνιο»)

— 'Ο έρως μούζει με σεϊσμό. Μιά σεϊσμική δόνησις προκαλεί πολλά έρεϊσμα και ένα έρωτικό θέημα μιά νέας, πολλές φορές, περισσότερα.

— 'Ο σεϊσμός εινε ταραχή της γής, ό έρως ταραχή της καρδιάς.

— 'Ο σεϊσμός και ό έρως έχουν τήν ίδια αι-τία, τήν έσωτερική φωτιά.

— 'Ο σεϊσμός τέλει και ό έρως πακοειν να σ' άφήσουν... άσπυρα...

— Η σεμνοτητα τών γυναικών, αν δέν εινε ένας πονηρός τρόπος φιλωνετικας, εινε προσά-θηια άποκρηφως κατιον φυσικού έλαττωματος.

— Από όλα τα μεταχειρισμένα είδη, μονάχα ή... χήρες μεταποιούνται στην άρχική τους τιμή.

— Να φοβάται όσους άγαπάς. Μονάχα αύτοι μπορούν να σοβ προσενηθούν πραγματική λύση.

— Εύκολότερα άπατάται ή άγάπη, παρα τό μίσος.

— Γυναίκα χωρίς άντρα εινε πλιό χωρίς πα-δάλο. Άντρας χωρίς γυναίκα εινε άλλοο χωρίς ζώνάκι.

— Η άδιαφορία εινε τό χειρονηρό της καρ-διάς, τό όπισο προαναγγέλλει τόν έπνο της ά-γάτης.

— Ένα σκληρό βέημα πληρώνει καμιά φο-ρά περισσότερο κ' από τόν σκληρότερο λόγο.

— 'Ο άνδρας ποτέ δέν μπορεί νά διορθώσει μιά στυμμένη γυναίκα. Μιά φρόνηη γυναίκα όμως, μπορεί νά διορθώσει έναν κακομαθημένον άνδρα.

— Η γυναίκες εινε τά λόγια, οι άνδρες εινε τά έργα.

— Πάντοτε μαυτεύουν ή γυναίκες, όταν δέν σκεπταται.

— Σιζυγική εύτυχία ύπάχει μόνον εκεί που ό άνδρας εινε τιχλιός και ή γυναίκα κουφή.

— Η φρόνηη γυναίκα χιτσει σπιτι κι ή σπάταλη τό ποιάει.

'Ε β ρ α ι κ ή π α ρ ο ι μ ι α.

— Τά πλιότεη κανον τή γυναίκα ύπερήφανη, ή άμορφά έπαττη κι ή άσχημα μιστη.

'Ε β ρ α ι κ ή π α ρ ο ι μ ι α.

— Εινε δυστύχημα γιά μιά γυναίκα νά μην έχη άγατηθεί, αλλά εινε ύβρις νά μην άγαπάται πλιόν.

Σ ο υ ι ε τ.

— Γάμος δίχως γνωριμία προήτηρα, μοιάζει με τό παχνίδι σπο-ρώνα ή γράμματας.

'Ι ο π α ν κ ή π α ρ ο ι μ ι α.

— Η γυναίκες κυττάζουν με περισσότερο έπισηνή έκεινον που δέν τις κυττάζει.

'Ε λ λ ι ό τ.

— Για τή γυναίκα, καλό εινε ό,τι τήν εύχαριστεί και κακό ό,τι δέν τήν κολαζεινει.

Ε. Σ ύ η.

— Η γυναίκα έχει ένα χαμόγελο γιά όλες τής χαρές, ένα δάκρυ γιά όλες τής λύπες, μιά σπυνημη γιά όλα τα σφάλματα, μιά έγκαρτέ-ρησι γιά όλες τής ατιχίες, μιά καρδιά γιά όλους τούς άνδρες.

Μ ω π α σ σ ά ν.

— Για νά καταλάβη ένας έραστής ποσο μπορεί νά τόν μισήν ή έ-ρωμένη του, άς σκεφθεί ποσο τόν έχει άγατησει. Τό μίσος και ή ά-γάτη εινε αδελφια.

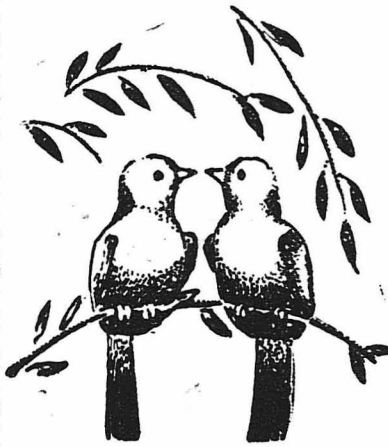
Β. Σ ε ρ μ π ο υ λ ι ε.

— Έκει που θά μπορούσε νά πλη-ξη κάθε άνθρωπος, εκεί βρισκει πε-ρισσότερη άνεισ ό έρως.

Α. Δ ο υ μ α ε.

— 'Ο γάμος γίνεται από τόν έρω-τα, άποκ τό ξυδι από τό κρεσί.

Α. Β έ ρ ο ν.

μην ήταν κ' ό «Νι-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Τό γυναικείο καπέλλο έχει τόσο παλιή ιστορία, όσο κι ή φιλοσο-φεια. 'Ο Όμηρος άναφέρει πολλά καλύμματα της γυναικείας κεφα-λής, μερικά από τά όποια διετηρήθησαν μάλιστα και στους μεταγενε-στερους χρόνους.

Και πρώτα-πρώτα έχομε, κατά τούς όμηρικούς χρόνους, τήν α-λύπτρα, ένα λεπτότατο καλύμμα δηλαδή, που άντιστοιχεί με τό ση-μερινό βέλο ή τό γασμάκι τών χανομισσών. Η καλύτερα αύτη σκέ-παζε τό κεφάλι και τό πρόσωπο, γκι νά τό προφυλάξη από τό κρύο, τή σκόνη και τόν ήλιο. Γυναίκες μεγάλης περιουτής, βασίλισσες και ίε-ρες, φορούσαν σιγήθος καλύτερα.

Ό κεκρόφαλος ήταν ένα άλλο γυναικείο καλύμμα δικτυωτό και πλεγμένο από πολύτιμα νήματα. Ό κεκρόφαλος φορείται και ση-μερα από πολλές δεσποινίδες που θέλουν νά συγκαταούν τό χτένιασιν των μαλλιών τους.

Η άναδέσμη ήταν μιά πλεχτή ταινία, που συγκαταούσε τήν άρμονική κάμωσι των γυναικείων μαλλιών.

Έκεινο όμως που σπληνθίζόταν πολύ στην τουαλέτα των άρχαίων 'Ελληνί-δων, ήταν τό κρήδεμνον, ένα είδος μαντηλιού που δένόταν στο κεφάλι κι έπεφτε στις ώμους.

Αργότερα έγινε τής μόδας ή σφεν-δόνη, μιά πλατιά ταινία δηλαδή, που τύλιγε όλα τά μαλλιά και που έμοιαζε με τά σημερινά γυναικεία καπέλλα.

